

Μήνας Ίούλιος.

Κυριακή 7 Ίουλίου 2019.

Κυριακή Γ΄ Ματθαίου

Μτθ. 6, 22 – 33.

«Μή μεριμνᾶτε» (Μτθ. 6, 25).

Ὁ φιλόανθρωπος Κύριος ἔρχεται καί πάλι κοντά μας σήμερα, γιά νά μᾶς παρηγορήσει καί νά μᾶς στηρίξει μέ τή διδασκαλία Του. Θέλει νά δείξει τήν ἀπέραντη ἀγάπη στά πλάσματά Του καί πιό πολύ στό κορυφαῖο ἀπ' αὐτά, στόν ἄνθρωπο, καί γιά τό λόγο αὐτό μᾶς λέγει σήμερα: «μή μεριμνᾶτε».

Ἡ μέριμνα γιά τήν ἐπιβίωση καί γιά τήν ἐξασφάλιση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν εἶναι φαινόμενο μεταπτωτικό. Οἱ πρωτόπλαστοι μέσα στόν Παράδεισο δέν εἶχαν τήν ἀγωνία καί τή μέριμνα γιά τό φαγητό καί τήν ἔνδυση. Τροφή καί ροῦχα γιά ἐκείνους ἦταν ἡ ζωντανή σχέση τους μέ τό Θεό, πού ἦταν ἀδιάκοπη καί ἀνεμπόδιση. Ὅταν ὅμως ἔπεσαν

στήν παγίδα τοῦ φιδιοῦ καί μέ τήν ἀμετανοησία τους ἐγκλωβίστηκαν στήν ἁμαρτία, τότε, καθώς ἐξορίζονταν ἀπό τήν Ἑδέμ, ἔλαβαν ὡς βαριά παρακαταθήκη τήν ὑλική τους ἐπιβίωση. Χωρίς Θεό ἔπρεπε μόνοι τους πλέον νά ἐξασφαλίσουν τήν τροφή καί τά ροῦχα τους. Μέ τόν τρόπο αὐτό εἰσέδραμε στήν ἀνθρώπινη πραγματικότητα τό ἄγχος καί ἡ μέριμνα.

Τώρα πού ἐπισκέπτεται ὁ Χριστός τόν κόσμο ἔρχεται νά ἀποσφραγίσει τήν πύλη τῆς Ἑδέμ καί νά εἰσάγει καί πάλι τόν ἄνθρωπο στόν Παράδεισο. Καθώς προσκαλεῖ τούς πιστούς Του σ' ἐκείνη τήν πρώτη μακαριότητα, τούς καλεῖ ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπό τό μεγαλύτερο ἐμπόδιο αὐτῆς τῆς ἐπιστροφῆς, πού εἶναι οἱ μέριμνες. Μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος διώξει μακριά τίς μέριμνές του μπορεῖ νά θυμηθεῖ, νά νοσταλγήσει καί νά ἐπιθυμήσει ἐκείνη τή ζωή τῆς ἀμεριμνησίας μέσα στόν Παράδεισο. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος μένει ἐγκλωβισμένος στήν ἀγωνία τῶν καθημερινῶν μεριμνῶν, τόσο ἡ σωτηρία θά παραμένει αἶτημα, ἀλλά ποτέ ἐπίτευγμα.

Ἐπειδή ὁμως ὁ Χριστός ἐπιθυμεῖ νά πετύχουμε σ' αὐτή τήν προσπάθεια ἐπιστροφῆς στήν ἀγκαλιά Του, γι' αὐτό καί μᾶς καλεῖ ν' ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' ὅλ' αὐτά πού μᾶς χωρίζουν ἀπό τήν ἀγάπη Του, γιά νά χαροῦμε τήν ἔνωσή μας μαζί Του. Προκειμένου μάλιστα νά μᾶς διευκολύνει ἀκόμη περισσότερο, μᾶς ὑπόσχεται κάτι πολύ σημαντικό. Μᾶς ὑπόσχεται ὅτι θέλει καί ἔχει τή δύναμη ν' ἀναλάβει Ἐκεῖνος ὅλες τίς ὑποθέσεις μας καί νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπ' ὅλες τίς μέριμνές μας. Αὐτός ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι πηγὴ μεγάλης ἀνακούφισης γιά ὅποιον τόν ἀκούσει καί τόν πιστέψει. Αὐτό πέτυχαν ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς πίστεώς μας. Ἄφησαν τή ζωή τους χωρίς κρατούμενα καί ἐπιφυλάξεις στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί δέν ξεγελάστηκαν. Ἀκόμη καί στήν ἀπόλυτη ἀνέχεια καί στίς μεγαλύτερες δοκιμασίες ἔβλεπαν τήν ἀγάπη τοῦ Κυρίου νά ἐνεργεῖ καί νά ἐπιτρέπει τά πάντα γιά τό πραγματικό τους συμφέρον καί γιά τή σωτηρία τους. Αὐτή ἡ ἐμπιστοσύνη στό Θεό τοὺς ἀξίωσε καί σ' αὐτή τή ζωή νά περάσουν ἀμέριμνα, ἥρεμα καί χαρούμενα καί στή μετὰ θάνατον ζωὴ νά

κερδίσουν τήν πολυπόθητη ἔνωση μέ τόν Κύριο, δηλαδή τήν παντοτινή σωτηρία.

Αὐτό τό δρόμο καί αὐτό τό παράδειγμα εἶναι πολύ ἔξυπνο νά τό ἀκολουθήσουμε κι ἐμεῖς. Ἄς ἀκούσουμε τό «μή μεριμνᾶτε» τοῦ Χριστοῦ μας καί ἄς ἀφήσουμε τά μικρά καί μεγάλα θέματά μας στή δική Του σοφία, στή δική Του δύναμη καί στή δική Του ἀγάπη. Ἐτσι τό σύντομο πέρασμά μας ἀπό τήν παρούσα πραγματικότητα θά εἶναι ἤρεμο καί γαλήνιο καί ἡ ἀπόλαυσή μας θά εἶναι στήν αἰώνια δόξα καί ἀνάπαυση τοῦ ἀγαπημένου μας Ἰησοῦ, ἐκεῖ ὅπου «ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος» εἶναι ἀκατάπαυστος καί ἡ ἡδονή τῶν καθορώντων τήν ὁμορφιά τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου ἀμετάβλητος. Ἀμήν.